

מ"ת 44326/04/16 - אחמד בן מחמוד עוקאשה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 44326-04-16 מדינת ישראל נ' עוקאשה
כבוד השופטת תמר נסים שי

אחמד בן מחמוד עוקאשה
מדינת ישראל

המבקש
נגד
המשיבה

החלטה

ביום 24.4.16 הוגש כנגד המבקש כתב אישום לבית משפט זה, המייחס לו עבירות בנשק (נשיאה), חבלה בכוונה מחמירה וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא.

מעובדות כתב האישום עולה, כי על רקע סכסוך בין משפחת המבקש למשפחת המתלונן, הגיע המבקש לבית המתלונן רכוב על טרקטורון יחד עם אדם נוסף. המבקש היה רעול פנים, והשניים היו מצוידים באקדחים ובאלות. המבקש והאחר תקפו את המתלונן ושברו את אפו. במהלך התקיפה יצא בנו של המתלונן מביתו, ומי מן השניים (המבקש או האחר) ירה בו שתי יריות. כתוצאה מהן נפגע הבן.

לאחר האירוע, השאיר המבקש את הטרקטורון סמוך לבית הוריו, הסתתר במקום שאינו ידוע ולא ניתן היה לאתר, עד שהסגיר עצמו לאחר כחודש למשטרה.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים כנגדו. המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, ובהתאם להסכמת הצדדים שגובשה בדיון, שוחרר לחלופת מעצר בתנאים שנקבעו בהחלטה מיום 28.4.16 (כב' השופט ס. דבור) - מעצר בית בישוב תל שבע בפיקוחם של משמורנים, ובטוחות נוספות.

מעת לעת שונו תנאי השחרור, כך שלעת הזו המבקש שוהה במעצר בית בכפר שיבלי, תוך שהותר לו לצאת לעבודתו בימים ב' - שבת בין השעות 8:00 - 18:00.

לפניי בקשה להורות על ביטול ההגבלות שהוטלו על המבקש. במסגרת הבקשה עותר המבקש להתיר לו חזרה לביתו בדבוריה ולהותיר את יתר תנאי השחרור (הרחקה מהמתלוננים והערבויות שהופקדו) בעינם. לדבריו, כל עדי התביעה העידו זה מכבר, ונותרה עדות עד הגנה אחד בלבד - עדות טכנית. המבקש לא הפר תנאי מתנאי שחרורו, למבקש שני ילדים רכים בשנים, אחד מהם נולד לפניי חודשיים בלבד. זאת ועוד, במסגרת שמיעת הראיות בתיק העיקרי, התגלו סתירות רבות בין עדי התביעה, אשר יש בכוחן כדי להטות את הכף לשינוי תנאי שחרור של המבקש.

עמוד 1

במסגרת הדיון שהתקיים ויתר המבקש על טענתו בדבר הכרסום בראיות. יחד עם זאת, חזר וציין כי מדובר בהליך המתמשך למעלה משנה ושמונה חודשים, כאשר כבר לפני מספר חודשים הותר לו לשוב לאזור כפר מגוריו. כל עדי התביעה נשמעו, ואף פרשת ההגנה הינה לקראת סיום. למעשה פגה המסוכנות. עוד ציין, כי במהלך פרק הזמן שהינו שוהה בתנאי הגבלה נולדו לו שני ילדים, שהוא זוכה לגדלם רק מרחוק. אין כל טענה להפרת תנאים כלשהם על פני התקופה, ולפיכך יש להורות על ביטול התנאים המגבילים.

המשיבה מצדה מתנגדת לבקשה. לטעמה, תנאי השחרור הקיימים מאזנים נכונה בין זכויות הצדדים. התנאים הוקלו בהדרגה במשך ההליך, כאשר בתחילה המבקש שהה במעצר בית מלא בדרום והיה בכך משום הכבדה על המשפחה. היום הוא שוהה במיקום קרוב למשפחתו ויוצא לעבודתו, ומדובר בהגבלות מינימליות. מנגד, עסקינן בתיק חמור, כאשר אין אינדיקציה שהסכסוך בין הצדדים שכח.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, סבורני כי אף שניתן להקל במידת מה על המבקש, הרי שאין מקום להורות על ביטול כליל של ההגבלות שהוטלו עליו.

ראשית, אציין כי המסוכנות העולה מהמבקש נוכח עובדות כתב האישום לא קהתה. מדובר במסוכנות סטטוטורית נוכח עבירות הנשק בהן לכאורה נטל חלק, תוך שלמתלוננים נגרמו חבלות של ממש.

הבירור בהליך העיקרי נמצא בישורת האחרונה שלו, אולם כתב האישום לא תוקן או שונה לאורך ההליך, לרבות החלק שיוחס למבקש.

לא נעלם מעיני כי מדובר בתקופה ממושכת במהלכה שוהה המבקש בתנאים מגבילים, כאלה ואחרים, וכי במהלך התקופה לא נשמעה טענה כלשהי בדבר הפרת התנאים האמורים. יחד עם זאת, באיזון הכולל ובשים לב למסוכנות הנשקפת מהמבקש, התנאים החלים כעת מאזנים היטב בין זכויות הצדדים, כך שמחד גיסא המבקש קרוב לביתו ולמשפחתו ואף יוצא לעבודתו, והפגיעה בשגרת חייו מינימלית. מאידך גיסא, בהתחשב במסוכנות ובעובדה כי הסכסוך טרם שכח, המבקש מורחק ממקום מושבו של המתלונן וממקום זירת האירוע.

במכלול, אני רואה להקל במידת מה עם המבקש ואף המשיבה לא הביעה התנגדות לכך בדיון. לפיכך, אני מתירה למבקש לשהות מחוץ למקום חלופת המעצר עד לשעה 22:00, בנוסף לשעות העבודה. בשעות הנ"ל יהיה המבקש מלווה במשמורן בכל עת.

יתר התנאים כולם יוסיפו לחול ואין בהם שינוי כלשהו.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשע"ח, 15 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.